

פרשה ציון!

קול קורא לעוררת בני בולל מינסק יי'

הבודר בציון ושבון בירושלים הוא ישפורת שלום וברכה בכפלים למעלה כבוד הרבעים הגאנונים היושבים על מדרין, שרי ישראל גביריס, שעיסם, ורווניס, אלופי נרכבי עפנו העושים והמעשים, זוכים ומוכים. השטוט את ירושלים בחותם על לוח לבבם. ישמרם צור ישראל וגאלו, ויריהם קרגס עד כי יכא שלו, אמן –.

אחינן היקרים! נס הפעם בחזק לנו הלחין בכל שעירינו, ותשיבנו עד דנא, לא מצאנו טנו וטפלת, כי אם אל הסודים, מפלטנו פאה, אליכם אף אליכם נשפרק טרי שיתנו, ולפניכם נתנה מצוקת נפשינו, ועוד התקה תחמיינה כי יהמו רחחיםם עליינו, ובמלפניכם כן עתה עיניכם ולבבם עליינו, וצרות הבית ירושלים תיגע עד נפשיכם, וישועה קרובה לבא, על ידי ישרים שכמותכם –.

אחינן היקרים! האמינו ותאמנו, כי מאי מאי קשה הי' עתה עלינו הרבר הדות, להשתיע קול צעה, כי תכמה כלימה פנינו, להיות בעתים הללו מהזעקים לעוזה, אף כי יודעים אנחנו את לבבם הטוב עליינו, וככל זאת קגנו בחינו, מלחוות תמייד בהנאנחים ונאנקים פושטי יד ונחבים לשעות בשעה, ונפשינו שבעה לנו מלען השאננים דיבת שונא, ציון, התהששים עליינו עלילות חדשים לריחינו, ולהבות צלטינו בעיני מרחטינו, וכל טנתם לכרות אוכל, טפינה, ולקעקע הי' את כל הבירה. אשר בנו אבותינו נהיה נפש זעה, ברוב עטל וטסידת נפש – על כן החלטנו לבל השטיע עד בחין קולינו, וי עבר עליינו טה, וחלהטהנו ואת שמה מהמס לפניו זה שנים אחדות, אף כי דלונו ורשונו מאי, ומשל פצבינו עיר העטקו לרדת יוס יומ לעמק טזולה, וטבענו בכוין החובות, ואין מעמד. הרעב והטמוד יופקנו מות, וב עלי החובות מות, ואנחנו מתחשים. הויאים אנחנו, בעינים וולנות דעתן כי בא הקץ למאכינו, בא הקץ לישוב עיר קדרני, בחוריה ינדדו נרדוד, זקנית וטקו ברחיקם, ויטנו למנוחות שאנו, בטקסם אשר עני ורש יחר ישכבו. וועליה וטפה הה: עוליה וטפה ינדדו בחזונות בעינים דואבות, וננקות בחוריהם, ופניהם רכות ושורות טז לעפות רעכ, רבו האנושים הטע שלבים בחזונות, באשר לא שלמו זה שנותם שבר הדורות, ומשבכט מתחם יקו הטשים נטו. עוד וועת, מבות נחלות אשר לא נתן להחטא ולהחפר לטען ישתח, כל זאת באתנו ואנחנו מתחשים. ולא הוציאנו קול אנחה להבלוי הרינו לבבם, וכן לה הטשפינו נשאנו עינינו, וטטעקם קראניה להלצנו מן המצר –.

אך מה נאמר ומה נדבר, כי הי' צבאות יען עליון להיות מהציעקים לשועת א Hinden, הי' צבאות יען ומירונן, ולנד עינינו אוכל נברת טפי כל קהיל עדתינו, כי בכל משך השנה, לא קבל העני מהקפה, כי אם דבר מעט לכל נפש, אשר לא תשיפק אף על הדברים הקלים הבלתי נקיים בכקס טעה, טים וטלה, ונפשות רבות טעדת כולינו, (בלי שום נזוטה והפלגה) ספי תמו ונצלו מטזוקתיהם, ועוזו את הנשארים במצב רע יותר מהם, ואיך נשא כל אלה בשקט ורומיה? ואיך לאナンח בשבדון טהנים? ואיך לא נצעק מריה על אלה הנפשות, אשר כבר אברנים בעוניינו, ועל הנפשות העמודות בסבנה? אם חי לא תמהר ישועתם לבא, אשר בעיני מערורי חבלה יביטה עליינו, וב科尔 כאוב מאין יצנעפו לאמר לטה תהשו? לטה חרוא בענו אחיכם לפני הי' ולא תודיעו צערינו לאחינו פצילנו מאו? ומה נענה, כי יפקוד עליינו, שופט צדק, על המעל הוה, אשר מנענו קולינו טבכי, על שבר עסינו, בראותינו ילדים חפים גוועים ברעכ, ואנחנו מתחשים. אלמנות מושלכות החוצה. ועינינו לא תרדנה טים, ודס הנפשות מירינו יבוקש, והתרורה צויה «לא תטעור על דם ר עירך», אך את דטנס לנפשותיכם אדרורש, – הלא כל אלה דרוש ידרש מטהה, ואתס א Hinden בחיל ובסאנס ההיגאנים, כי תרחזו בנקון פיכים לאט, ידרנו לא שפכו, ועינינו לא ראו, ונם באונינו לא שטענו, – הריעינות התבאלות האלה. פתחו הוו את פניהם אברנו נדרה וירוח לנו, והם הטוב בעיניו יעשה, אם יתן לנו רחמים בלבבות א Hinden, ונחי' והושב לא תsem – יהי' איך שייה' אנחנו עשינו את הוטול עליינו ונפשינו הצלנו –.

בי על כן אוהבים אהובים, בשפעם את הקול והאנחה הטערצת טמעקי לבבינו, ובכחיטכם אל הנליין הלהה, אשר אך אף קצחו טעטלוינו חרוא בא אל העכו עליו, בקר לבב, ואל הניהו אותו לעמו, כי הוזן קזר והסנה עצומה, ותרעכ והלחין

אחת מקראות העורה השיגריות של בולל מינסק משנת תרט"ט.
בולל מינסק נימנה עם ראשוני המלילים בירושלים זמן המרכטים שנה. נוסד בשנת תרט"א. במלעתו היהת חציר בתווך החומות שכונה קטנה בעיר החדש.
ראה: לנגץ – החקיקת ותקנות.

טפל חללים יום יום, ושם שטים מתחלה בנים בהבitem אל ענינה, ויאמרו עלינו עם אשר אין עורתה במו, כי מי יוחמל עלך ירושלם מכל דברי חמה.—

חומו נא עליינו, הoso נא על עטיכם לטובה ירושלים עד כה, חזק נא ידים רפות, ואל נא ישיבו דכים נכלטים. אל יבשו טמונתכם אליהם, ומסנרו על חסוכיכם, אל הכריתו את אהירות התקותם זאת, ואל תבכו את אוור בת צין, אוור התורה והמצוה המאהירה על הרוי ישראלי זאת עשו והיו הנפשות האלה, וחיתה הבית יהודת, השטייעו בנדבות הרשות, החזיקו בדקי הקופות של רטבהן לבני יוסטטו, ובכלי יוציאו מהם דבר אשר לא למטרתם פאו, עשו נא תקנות ישות, להרכות החכונות, כאשר עשו אחים מחווי ווילנא ואוטומ, על פי הפקת נאוני הדור היה בידוע. — עדנו נא לעזרת משלוחינה אשר בו בחרנו לחודיע צערינו ברבים, היה הרב חיקר המפלג ירא מהורד **מרדכי הייזר** שאפרא ני.—

סוף דבר הכל גשטע, לבני תרפה יהיכם עדי עשותכם את ירושלים תקופה באין, ואחים בקרש לא ישאו עוד בלמת רעב, ורגליהים יעמדו כטרכוב לתורה ולעבודה, כאשר עשיהם הטיד. ובזכות זה ישטע ה' נאתקתכם, ויחיש פרות לנפשיכם ותוכו לישש טושו, בעתרות ייחידי סנלה ורוב מנין ובנן מבולינו **מינסק** החותמים בברכה בחדש סיון, ובנה ירושלים לפיך.

נאם יהודה ב'ם ארוי ליב ההורווין.
נאם אברוחט יצחק במחרות טיננסק.
נאם מנחם טענדי יפה טיננסק.
נאם יוסף קrhoהער טיננסק.
נאם אחוזה העשיל שיוב בהרי אולנער **נאם משה יהושע בהרי יעקב ראניגאויז**
נאם נרשן ביר זבי טאווען.
נאם יעקב ארוי לעוינזאchan.
נאם טיכאל יאבראו.
נאם נרשן ביר יצחק טמרא.
נאם גפתלי טסלזק.
נאם יעקב יוזק מינשווין.
נאם אברהם יצחק מינשווין.
נאם ישראל אשר ציטעלמאן מקארעלין
נאם יהושע ביר אהן דל מגעושוויין.

נאם אלקנה ברובייזוין.
נאם יעקב ליפשטיין.
נאם יעקב ירושלטסקי.
נאם יעקב ברז'יסקי.
נאם יעקב ברז'יסקי.

נאם בניטין באסחן שטואל דל שהי.
אבריך שטיפין.
נאם יעקב הארכאוץ.
נאם אפרים בנימין הוייכשטיין.
נאם ארוי ליב הכתן.
נאם גרשון בהרי הארכאוץ.
נאם יוקט ביר ארוי הכהן העלפעערין.
נאם זורה ליב ביר מרדכי זיל מראקוי.
נאם שלמה זלמן ביר גפתלי צבי פרוש.
נאם יעקב לפשין טסלזק.

נס אנכי הח'ת הגני בפסוק דרכתי, עבר אומלי התיה והאלמנת יהוניטם, הפובלט דוחק וענאי אשר רבו בשנים האחרונות האלה, וכאשר אמרו עם השפֶר יהודי סנלה מבולן טיננסק הייז, במקתכם אל אהיהם שכנויה, יודיע צערם ומוציאתם. ואני תפלה: יהיו רצון שתדברים הנאטרים מעיקת לם, ימצאו אוניות קשיבות, ולבבות טהורות מעוררות להומלה. יודים הרזות לעשות תשובה, ולהמציא למו ישועה ורוחה להלצם טן חמצר. וה' ישלם לעוישים ולמעשים במדה טובה פרוכה. בעתירת המברך בצדקה, וחותם בברכה. ים כ' לחודש סיוון תרטיט. פעה'ק וירושלים תוכבא'

שמואל סלאנט

SAMUEL SALANT

Oherrabbiner d. Aschkenasim Gemeinden
JERUSALEM